

Bilag

Spørgsmål 57:

Med de store byfornyelsesproblemer, der er i København og andre storbyer, mener ministeren da, at det er rimeligt, at Pandrup Kommune kan lægge beslag på 3,6 mio. kr. til ombygning af et tidligere kommunekontor? Af vedlagte artikel fremgår det, at ombygningsprisen for hver af de 6 lejligheder bliver på 600.000 kr., hvori ikke er medregnet værdien af den eksisterende bygning eller grundværdien.

Svar:

Som anført i min foreløbige besvarelse af 15.3.1990 er Pandrup Kommune blevet anmodet om en redegørelse vedrørende den i avisartiklen omtalte boligforbedringsbeslutning. Kommunens svar foreligger nu og vedlægges til orientering.

Problemstillingen giver anledning til følgende generelle bemærkninger:

Adgangen til at træffe byfornyelses- eller boligforbedringsbeslutning er efter loven udlagt til den enkelte kommunalbestyrelse. Det er kommunalbestyrelsen, der afgør, hvorvidt en konkret ejendom må anses for utidssvarende i henhold til lovens § 3, og det er endvidere kommunalbestyrelsen, der – inden for lovens rammer – vedtager eventuelle forbedringsforslag for den pågældende ejendom.

På baggrund af redegørelsen fra Pandrup Kommune er det Boligministeriets opfattelse, at den trufne boligforbedringsbeslutning ikke

er i strid med de gældende regler. Dette gælder såvel selve ombygningen af en tidligere udlejningsejendom med blandet bolig og erhverv som de i redegørelsen skitserede moderniseringsarbejder.

Det er imidlertid min klare opfattelse, at byfornyelsesmidlerne i langt højere grad skal målrettes til afhjælpning af egentlige byfornyelsesproblemer i tunge byfornyelsesområder. Jeg mener derfor ikke, det er rimeligt *generelt* at anvende byfornyelsesmidler til ombygningsprojekter som det foreliggende.

I forbindelse med fordelingen af de vejledende tilsagnsrammer til sanering og byfornyelse for 1990–93 er der derfor også taget udgangspunkt i en revideret opgørelse af den enkelte kommunes relative andel af det samlede byfornyelsesbehov, hvor vægten især er lagt på en registrering af de tungeste byfornyelsesproblemer.

Dette betyder, at der i de kommende 2–3 år sker en gradvis opprioritering af kommuner med tunge eller tungere byfornyelsesproblemer. Tilsvarende vil kommuner med mindre og mere enkeltstående behov for boligforbedring – men uden egentlige byfornyelsesproblemer – blive tildelt en forholdsvis mindre andel af byfornyelsesmidlerne.

Som følge af Bygge- og Boligstyrelsens rulende planlægningssystem med tildeling af 1- og 4-årige tilsagnsrammer vil den ændrede fordeling af midlerne imidlertid først slå igennem med fuld effekt i løbet af de kommende år.